

OKRUŽNICA

26

Odbora za pripremu Duhovskih konferencija

RADNA KONFERENCIJA

Zar ne, to je za nas neobičan naslov? Navikli smo da na konferencijama slušamo dobra predavanja pa da i nadalje ostanemo pasivnim slušateljima. Na prošloj konferenciji bilo je to drukčije: svi smo bili zaposleni! Bila je to stvarno "radna konferencija." I to je bilo dobro. Vježbali smo se da budemo praktični kršćani. Kada smo dobili zadatak da po grupama nešto radimo, brzo smo uvidjeli kako smo u tome nesnalažljivi i nespretni. To se naročito pokazalo u grupama na sastanku braće. Uvidjeli smo da je lakše stati iza propovjedaonice i propovijedati, nego li biti Kristovim svjedokom u porodici, u susjeda, među drugovima na radnom mjestu ili nekoj nepoznatoj osobi. Ni jedna grupa na bratskom sastanku nije ostvarila željeni cilj. To pokazuje da je naše svjedočenje jako slabo i da se u tome moramo vježbati, jer je to izrazita želja našeg Spasitelja. On je rekao: "Bit ćete mi svjedoci!"

Čula mi se, (nakon razgovora s nekim sestrama) da su one u svjedočenju vještije od braće, jer je to ustvari prenošenje vijesti, a što im po prirodi više leži, nego li braći.

Uspješan je bio rad omladinske grupe, i ako ih u tome nije vodio netko od starije braće. Biblijski tekst su shvatili i dobro obradili. Kada su trebali nešto napisati o svom obraćenju, netko između njih je upitao: "Što da ja napišem kad nisam obraćen?" Sam je našao odgovor: napisao je kako njemu svjedoči njegova već obraćena sestra. Šteta, što prilikom izvještaja grupa nije pročitao što je napisao. Mladi su dokazali da mogu samostalno raditi i da zaslužuju povjerenje starijih. Uspjeli su u kratkom roku uvjež-

bali nekoliko pjesama, koje su nam i otpjevali. Njihovo je zajedništvo bilo na visini. Ono se nastavilo i nakon konferencije. Omladina Stuttgarta i Böblingena sastala se tjedan dana kasnije u Stuttgartu i u duhu konferencije nastavili su to zajedništvo. Na pitanje: "Što misle o konferenciji?" rekli su: "Bilo je jako lijepo, samo dva i pol dana je premalo!" Bogu hvala na takvom zanimanju za konferenciju i za zajedništvo koje na njoj doživljavamo! Netko od mladih je predložio, da na jesen organiziramo jednu omladinsku konferenciju. Smatram, da je to dobar prijedlog, o kojem trebamo ozbiljno razmisliti.

Ove godine je prvi puta rad s naraštajcima uspješno sproveden, i ako je bilo samo sedam učesnika, i to sami dečki. Brat Podunavac im je biblijski tekst obrazložio tako, da su ga oni dobro razumjeli. U to smo se i sami uvjerali kad su nam u ponedjeljak iznijeli ono što su naučili. Ponekad nam se čini kao da se ne isplati raditi s tako malom grupom. Naš je zadatak, da naraštajce podučavamo tako, da u svojoj ranoj mladosti u Isusu Kristu vide svog Spasitelja i da se obrate, a njihove godine su najprikladnije za to. Ovaj rad treba bezuvjetno nastaviti.

"Zid straha", koji su nam sagradila djeca, ostat će nam u dugom sjećanju. Na zoran način su nam prikazala od čega se u svom dječjem životu boje. Mi odrasli trebali smo u taj zid ugraditi još jedan kamen s natpisom: "Imam strah od svjedočenja!" Naše svjedočanstvo ne može prodrijeti zid straha. Taj strah je, međutim, neosnovan, jer nam Gospod kaže da se ne trebamo brinuti ako nas netko upita za naše nadanje. Sestra Lidija Marciuš uspješno je radila s djecom, i ako je za taj rad imala malo vremena.

Ukratko rečeno: Treba nam više vježbe u svjedočenju i ako svjedočimo trebamo nastojati da ono bude kratko i jasno. Trudimo li se u tomu, minut će nas strah! U tome će nam pomoći Gospod ako ~~ga~~ za to umolimo. Dat će nam svoga Duha, a on nezna za strah! Samo tako moći ćemo biti svjedoci Isusa Krista!

Jan Sijanta.

Draga braćo i sestre,

Kako ste? "Želim vam, ljubljени moji, sve dobro. Da vam je telo zdravo kao što vam je duša zdrava!"
(3. Jovanova 2).

Kako bi izgledali vernici kada bi njihovo fizičko zdravlje bilo slika zdravlja njihove duše? Za svoje telo se brinemo. S vremena na vreme idemo na sistematski pregled kako bi lekar blagovremeno otkrio tragove neke eventualne bolesti. A kako se brinemo za svoje duše?

No, da se upitamo: zašto je zdravlje duše toliko važno? Jednostavno, bolesna duša nema pravilan odnos prema Bogu. Ona ga stavlja na drugo, treće ili na poslednje mesto u životu. Živi kao da ga nema, makar njen vlasnik dolazio u crkvu, pevao pesme, slušao Božju reč. Optužuje ga za sve što se u životu događa, a što je bolno i teško. U sreći i dobru i ne pomišlja nja njega. A On je tvorac i održitelj ljudskog života. Bez njega ne možemo činiti ništa. On je taj koji moli: "Sine moj, daj mi srce svoje!"

Bolesna duša nema pravilan odnos prema svojoj okolini. I prema bližnjemu. Ne vodi računa o prirodi. Zagaduje ju, zaboravljajući nalog Tvorca: "Čuvajte ju i upravljajte njome." A bližnji? Ah, neka se snade kako zna i ume. Ja sam sebi najbliži. A Gospod se žali: "Tražio sam nekoga da podigne zidine i stane na proboj ... i ne nadoh nikoga". Bolest duše čini da ne marimo za druge koji pate, koji ginu bez Hrista.

Bolesna duša nema pravilan odnos ni prema sebi. Nije zadovoljna sobom i optužuje: "Bože, zašto baš ja? Bože, zašto si me takvog stvorio? Zašto mi posao ne uspeva? Zašto sam bolestan? Zašto Bože, zašto?"

Svetu u kojem se nalazimo, ljudima s kojima živimo potrebni su ljudi i žene, mladići i devojke, starci

i deca zdrave duše koji su oličenje svog nebeskog Oca kome je toliko stalo do sveta, do ljudi, da je dao svoje najbolje!

Požurimo nebeskom Lekaruru s molbom: "Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj. Iskušaj me i upoznaj misli moje. Pogledaj, ne idem li putem pogubnim i povedi me putem večnim" (Ps.139,23.24).

Tada nećemo moći drugačije no da svedočimo o onom "... koji za me, grešnog život da, uzvisivat njegovu ću ljubavv koja me je grešnog spasila." A ljudi će nas pitati za uzrok nade koja svetli iz nas.

Rut Lehotsky

"Bit ćete moji svedoci!"

... i bili smo svedoci Duhovske konferencije u Friezheimu. Čuli smo, videli i opilali. Pokušali smo biti gosti, a osećali smo se kao domaći.

Pitali smo se šta je ovu konferenciju učinilo tako srdačnom, prisnom, vedrom, jednostavnom; jednom rečju blagoslovenom? Verujem da su mnoge molitve doprinele takvoj atmosferi. Odgovor na molitve bile su i četiri osobe koje su svoj život predale Gospodu. Kada je Božji Duh na delu, nije potrebno terati ljude da se odazovu pozivu. Tema "Bit ćete mi svedoci!" bila je dobro odabrana, jer su sve grupe: sestre, braća, mladi, naraštajci i deca ushićeno učestvovali u razradi iste.

Bili smo svedoci onih koji su upoznali Hrista preko radio emisija. Sresti braću i sestre koji su se obratili u Francuskoj, Nenačkoj i Švajcarskoj, a dolaze iz Bosne, Kosova ili iz Hercegovine vanredan je doživljaj. Karakteriše ih oduševljenje i iskrena vera u Gospoda Isusa kome su predali svoj život. To treba doživeti!

Karlo Lehotsky

Zahvaljujemo redarima, što su nam dozvolili da se i poslije sastanka sretnemo, da smo se mogli bolje upoznati. Hvala vam što ste pokazali razumjevanje prema nama kada smo bili i malo glasniji dok su drugi htjeli spavati.

Omladinski sastanak je ove godine stvarno jako dobro uspio, samo nam je vrijeme bilo prekratko, tako da nismo mogli čuti sve što je bilo potrebno. Zato predlažemo, ako je moguće, da se na slijedećoj konferenciji mi omladina možemo sastati već u subotu na jedan omladinski čas.

Omladina

Friolsheim 86. To što se nekoliko duša odlučilo za Krista, dokaz je da Bog blagoslivlja te sastanke. Vrijednost vidim i u tome, što kroz ovakvo druženje bivamo obogaćeni u svakom pogledu. Upoznao sam novu braću i sestre, koje ranije nisam poznavao. Kroz razgovor smo saznali kako Gospod djeluje u našem životu, kako Ga doživljavamo na poslu, u školi, u porodici i u susjedstvu. Ta otvorenost me je posebno obogatila i zahvalan sam Bogu za svaki čas tih minulih dana.

Radovao sam se braći koja su vodila tu konferenciju, koji su dali sve od sebe, samo da se dobro osjećamo. Dali su nam dobre propovjedi i predavanja, pružila nam mogućnosti za kontaktiranje, upoznavanje i razgovore. Zdravi humor u pravo vrijeme doprineo je općem raspoloženju.

Molim Gospoda da blagoslovi svu braću i sestre koji žive i rade ovdje u Njemačkoj i Francuskoj, da im dadne radosti i snage kako bi riječju i životom iskazali ono što svakoga dana doživljavaju s Gospodom Isusom Kristom.

Jedan od učesnika

Zahvalna sam Gospodu koji je braći poklonio vjeru, mudrost, ljubav i strpljenje, jer samo tako opremljeni mogli su tako divno voditi konferenciju. Tko god je otvorenih očiju i ušiju prati sve što se na njoj zbivalo, doživljavao je je divne i blagoslovljene dane. Hvala Bogu

A. Kühn

Teško je nešto reći kad je toga puno. Ne može se sve prenijeti na papir. Ipak, saznanje da smo zajedno ne samo kao braća i sestre, već i kao Božja djeca i da je Gospod s nama, predivno je osjećanje. Već od prvog dana doživljavali smo Božji blagoslov i iz dana u dan Bog je povećavao svoje darove, da bi nas i u nedjelju navečer izobilno blagoslovio i obradovao pozvavši tri duše u svoju porodicu. HVALA TI NAŠ OČE! To nas podsjeća na dan našeg poziva i na naše obećanje koje smo dali Bogu. Sigurni smo da će nas blagosloviti i sutra!

Na kraju izrazit ću jednu želju: Gosti konferencije! Odazovite se bolje za pripremu i održavanje programa naše konferencije!

Podunavac

Neizmjereno sam zahvalna Gospodu, koji mi je omogućio da sam i ove godine mogla doći na konferenciju. Nemam riječi s kojima bih mogla iskazati zahvalnost za sve ono što sam tih dana primila: blagoslova i pouke za daljnji život. Sve je bilo divno!

Katica Talanga

=====

O B A V J E Š T E N J A

Sveukupni troškovi konferencije iznose DM 10.797. - Troškovi su u cijelosti namireni. Hvala Gospodu!

Odbor za pripremu konferenciju još ove jeseni će se sastati i odrediti temu o čemu će se govoriti i razgovarati i odlučiti koga će pozvati kao glavnog govornika. Ako imate u vezi toga neku ideju ili prijedlog, obratite se pismeno na slijedeću adresu: Jan Sijanta, Rothweg 88-0, 7000 Stuttgart 40.